

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către inculpata Soloviova Larisa, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, în cauza penală privind-o pe

Soloviova Larisa XXXX, născută la XXXX, originară și domiciliată în mun. XXXXXX, str. XXX X, bl. X, ap. X.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 23.12.2013 – 27.01.2016 (prima instanță);
2. 16.03.2016 – 15.04.2016 (instanța de apel);
3. 02.03.2017 – 07.06.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016, Soloviova Larisa a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate cu răspundere materială pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Corpurile delictive: contractul individual de muncă, contractul de răspundere materială deplină, încheiate între „STILHOL” SRL și Soloviova Larisa, ordinele și listele de inventariere din 29.05.2013 și procesul verbal de inventariere din 03.06.2013, anexate la materialele cauzei penale, a fost dispus de a fi păstrate la materialele dosarului penal.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Soloviova Larisa, fiind angajată conform contractului individual de muncă nr. 04 din 02.07.2012 la

Societatea Comercială „STILHOL” SRL cu sediul pe str. XXXX, mun. XXX, în calitate de depozitar cu locul de muncă la secția depozit, și având obligațiile de serviciu de primire și eliberare a mărfii către clienți în temeiul actelor eliberate de contabilitatea „STILHOL” SRL, folosindu-se de situația de serviciu, la data de 28 mai 2013, după decontarea unui lot de cherestea parvenit din Ucraina, cu camionul de model „MAN”, cu n/î BRAO 889, la depozitul „STILHOL” SRL, la solicitarea șoferului Muntean Viorel, cu încălcarea ordinii de eliberare a mărfii din depozit, fără a descărca tot lotul parvenit, fără actele de eliberare a mărfii din depozit, fără trecerea mijloacelor bănești ce reprezintă prețul mărfii, prin contabilitatea întreprinderii și fără a elibera factură fiscală, i-a lăsat în remorca camionului 2,7 m³ de cherestea, la preț de 2000 lei/m³, în total în suma de 7000 lei, pentru care Muntean Viorel urma să-i achite personal inculpatei Soloviova Larisa peste 7-10 zile bani în sumă de 7000 lei. Cu cherestea în volum de 2,7 m³ încărcată în camionul de model „MAN” cu n/î BRAO 889, Muntean Viorel a ieșit de pe teritoriul „STILHOL” SRL, însă ulterior a fost ajuns din urmă de către directorul adjunct al întreprinderii menționate, Solomon Mihail și camionul a fost reîntors cu 2,7 m³ de cherestea pe teritoriul „STILHOL” SRL. Astfel, prin acțiunile sale inculpata Soloviova Larisa a cauzat prejudiciu material „STILHOL” SRL în suma totală de 7000 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatei Soloviova Larisa au fost calificate de prima instanță în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului săvârșită cu folosirea situației de serviciu.

2.1. Prima instanță, a mai reținut că conform învinuirii înaintate Soloviova Larisa a mai fost învinuită și în faptul că conform procesului verbal din 03 iunie 2013, întocmit în baza inventarierii mărfurilor la depozitul „STILHOL” SRL din str. XXX, XXX, mun. XXX, efectuate de comisia de inventariere formată din patru membri în temeiul ordinului nr. 31 de la data de 29 mai 2013 a directorului, Holban Ion, și care se afla la răspunderea depozitarului Soloviova Larisa, s-au depistat următoarele neajunsuri a bunurilor în depozitul „STILHOL” SRL: banchete din lemn 49 m/l la prețul de 15 lei pentru un m/l, în sumă de 735 lei, plintă din lemn 71 m/l la prețul de 15 lei pentru un m/l, în sumă de 1065 lei, PAL o unitate cu dimensiunile 1750*3500 la prețul de 315 lei, PFL trei foi cu dimensiunea de 1700*2745 la prețul de 79 lei pentru o unitate, în sumă de 273 lei, cinci foi de placaj (6) II/IV cu dimensiunea de 1525*1525 la prețul 135 lei pentru o unitate, în sumă de 675 lei, cinci foi de placaj (8) III/IV cu dimensiunea de 1525*1525 la prețul 165 lei pentru o unitate, în sumă de 825 lei, zece foi de placaj (10) IV/IV cu dimensiunea de 1525*1525 la prețul de 188 lei pentru o unitate, în sumă de 1880 lei, două foi de placaj cu dimensiunea de 2500*1250 la prețul de 845 lei pentru o unitate, în sumă de 1690 lei, trei foi de placaj cu dimensiunea de 2440*1220 la prețul de 915 lei

pentru o unitate, în sumă de 2745 lei, cinci foi de OSB-3 cu dimensiunea de 2440*1220 la prețul de 160 lei pentru o unitate, în sumă de 800 lei, douăzeci și două foi de OSB-3 cu dimensiunea de 2500*1250 la prețul de 185 lei pentru o unitate, în sumă de 4070 lei, zece foi de OSB-3 cu dimensiunea de 2500*1250 la prețul de 140 lei pentru o unitate, în sumă de 1400 lei, șapte foi de OSB-3 cu dimensiunea de 2500*1250 la prețul 155 lei pentru o unitate, în sumă de 1085 lei, treizeci și șase foi de OSB-3 cu dimensiunea de 2500*1250 la prețul de 215 lei pentru o unitate, în sumă de 7740 lei, trei foi de OSB-3 cu dimensiunea de 2500*1250 la prețul de 270 lei pentru o unitate, în sumă de 810 lei, 76,975 m² lambriu euro cu dimensiunea 12,5*96*2100-3900/A la prețul de 105 lei pentru 1 m², în sumă totală de 8082 lei și 24,55 m³ cherestea netivită cat. I la prețul de 26000 lei pentru 1 m³, în sumă totală de 63830 lei.

Astfel, prima instanța a indicat că conform acestui capăt a acuzării inculpata Soloviova Larisa prin acțiunile sale a cauzat „STILHOL” SRL o daună în sumă totală de 97984 lei, ce reprezintă neajunsul bunurilor materiale transmise în depozit sub răspunderea materială deplină a inculpatei Soloviova Larisa, neajunsul fiind stabilit prin-inventarierea menționată.

Prima instanță a reținut că de către organul de urmărire penală acțiunile inculpatei Soloviova Larisa au fost calificate în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, ca delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită în proporții mari, însă din considerentul că vinovăția inculpatei Soloviova Larisa pe capătul de acuzare privind delapidarea averii „STILHOL” SRL în mărime de 97984 lei nu a fost dovedită, prima instanță a recalificat acțiunile inculpatei și le-a încadrat în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în procuratura Ciocana, mun. Chișinău, Ciocan Aurel, solicitând casarea sentinței în partea încadrării juridice a faptei și a individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Soloviova Larisa să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă de 7 ani închisoare cu executare, invocând în motivare că:

- inculpata pe parcursul urmăririi penale a negat faptul că ar fi vândut cherestea lui Muntean Viorel, motivând prezența cherestelei în camionul acesteia prin faptul că ar fi înlocuit cherestea umeză cu cherestea uscată, fapt despre care Solomon Mihail cunoaște. Aceste afirmații, însă, nu s-au dovedit prin cumulul de probe administrate, Muntean Viorel declarând că Soloviova Larisa i-a vândut acestuia 2,7 m³ de cherestea contra sumei de 7000 lei pe care urma să o achite data

viitoare. Aceasta i-a spus lui Muntean Viorel că suma trebuie să i-o remită ei personal, fără a elibera, însă, vreo chitanță;

- aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea pedepsei este nefondat, condamnarea la închisoare cu suspendare condiționată nu este justificată, având în vedere personalitatea inculpatei, atitudinea acesteia față de fapta comisă, gravitatea infracțiunii și relațiilor sociale cărora li se aduce atingere prin fapta comisă, care nu doar a sustras bunurile pe care le avea în gestiune, dar și a realizat acest lucru profitând de încrederea acordată de angajator și de calitatea sa de unic depozitar al bunurilor din „STILHOL” SRL;

- modificarea de către instanța de judecată a învinuirii aduse și anume recalificarea faptei din delapidare săvârșită în proporții mari, conform art. 191 alin. (4) Cod penal, în delapidare cu folosirea situației de serviciu, așa cum este incriminată la art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, este neîntemeiată. Soluția adoptată de către instanța de judecată se bazează pe faptul că organul de urmărire penală nu ar fi stabilit în mod direct existența legăturii cauzale dintre prejudiciul efectiv cauzat persoanei juridice „STILHOL” SRL și acțiunile inculpatei Soloviova Larisa;

- prejudicial material efectiv cauzat lui „STILHOL” SRL a fost calculat ca urmare a inventarierii efectuate de către comisia de inventariere și a verificării procesului-verbal de inventariere în contabilitatea întreprinderii;

- faptele inculpatei Soloviova Larisa și legătura de cauzalitate dintre faptele acesteia, rezidă din inventarierea bunurilor aflate în gestiunea depozitarului Soloviova Larisa și verificarea ulterioară a actului de inventariere în contabilitatea întreprinderii pentru verificarea mărfurilor existente în depozit, dar și a documentelor fiscale, fiind astfel stabilită suma totală a neajunsurilor;

- este adevărat că existența actelor materiale de sustragere comise de către Soloviova Larisa nu au fost stabilite prin probe directe, însă, în cauză sunt incidente un șir de probe indirecte, care coroborate, fundamentează învinuirea adusă. Existența unor probe indirecte nu înseamnă existența unor dubii, care să fie interpretate în favoarea inculpatei, atât timp cât acestea dovedesc vinovăția ei;

- prima instanță a individualizat greșit pedeapsa în raport cu gravitatea faptelor comise și aplicat incorect prevederile legale care reglementează modul de stabilire al quantumului pedepsei în cazul săvârșirii mai multor infracțiuni aflate în concurs real. Pedepsa aplicată de către instanța de judecată este extrem de redusă.

3.2. Inculpata Soloviova Larisa care a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitată pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că:

- intenția acesteia nu a fost de a delapida acești 2,7 m³ de cherestea, nu a avut loc o însușire fără echivalent a acestor scânduri, deoarece Muntean Viorel trebuia să

plătească prețul mărfii în sumă de 7000 lei, peste câteva zile și suma dată avea să fie dată de inculpată în contabilitate. Inculpata cunoștea faptul că este imposibil de a „sustrage, însuși” careva bunuri de pe teritoriul întreprinderii, deoarece la ieșire este paza, apoi și teritoriul firmei este permanent sub vizorul camerei video și cu atât mai mult, fără permisiunea directorului adjunct Solomon Mihail nu putea ieși nimeni de pe teritoriul întreprinderii;

- despre intenția inculpatei de neînsușire a bunurilor încredințate ei, aceasta a declarat și la urmărirea penală, și în ședința primei instanțe, la fel și șoferul Muntean Viorel în ședința de judecată a confirmat că nu avea de gând să ia scândurile fără a le plăti, la moment nu avea bani la el și urma să-i aducă peste câteva zile pentru ca inculpata să achite pentru lemn. Și martorul Solomon Mihail a confirmat în ședința de judecată că șoferul a declarat că a luat lemnul cu acordul inculpatei și trebuia peste câteva zile să achite prețul lor;

- inculpata n-a procedat conform ordinii stabilite, a exercitat un drept presupus în mod arbitrar și consideră că acțiunile sale puteau fi încadrate doar ca samavolnicie contravențională, suma pagubei necauzând daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că reieșind din materialele cauzei penale, prima instanță cercetând totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile inculpatei Soloviova Larisa în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, axându-se la adoptarea soluției sale pe un șir de probe verificate și de către instanța de apel, și anume:

- declarațiile reprezentantului părții vătămate „STILHOL” SRL, avocatul Brînzan Petru;

- declarațiile martorilor Solomon Mihail, Postică Sergiu, Plugaru Tatiana, Levițchi Eugeniu, Muntean Viorel;

- declarațiile specialistului în audit Zaharenco Irina;

- contractul individual de muncă încheiat la 02.07.2012 între „STILHOL” SRL și inculpata Soloviova Larisa, unde în pct. 6 lit. a) se stipulează că, „salariatul este obligat ca să-și exercite conștiincios obligațiile de muncă” (f.d. 18-19 vol. I);

- contractul cu privire la răspunderea materială deplină, încheiat cu nr. 4 la data de 02.07.2012 între „STILHOL” SRL și inculpata Soloviova Larisa, prin care ultima a asumat răspunderea materială deplină pentru integritatea bunurilor materiale încredințate (f.d. 20, vol. I);

- procesul-verbal din 09.07.2013 privind actele de constatare (f.d. 33-35, vol. I).

Astfel, instanța de apel a concluzionat că probele administrate și cercetate, demonstrează incontestabil vinovăția inculpatei Soloviova Larisa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că la 02.07.2012, între persoana juridică „STILHOL” SRL și inculpata Soloviova Larisa a fost încheiat contractul individual de muncă, ultima fiind angajată în calitate de depozitar.

Conform contractului individual de muncă, salariatul este obligat să îndeplinească obligațiile prevăzute la art. 9 Codul muncii, cum ar fi îndeplinirea conștiințioasă a obligațiilor de muncă și altele.

La 02.07.2012, între „STILHOL” SRL și inculpata Soloviova Larisa a fost încheiat contractul nr. 4 cu privire la răspundere materială deplină, conform căruia inculpata, angajată în calitate de depozitar s-a obligat să poarte răspundere pentru marfa și bunurile încredințate de „STILHOL” SRL, precum și pentru virarea în termene prevăzute de contractele primite spre executare a contravalorii, să participe la inventarierea valorilor încredințate și alte obligații.

Instanța de apel a indicat că la 28 mai 2013, pe teritoriul „STILHOL” SRL care potrivit autorizației din 14.12.2006, avea gen de activitate privind comercializarea materialelor de construcții (lemn, metal), a parvenit din Ucraina camionul de model „MAN” cu n/î BRAO 889, încărcat cu cherestea, șoferul fiind Muntean Viorel. După decontarea lotului de cherestea, șoferul Muntean Viorel a întrebat pe inculpata Soloviova Larisa, care era depozitar, cum se poate de procurat lemn pentru necesitățile casnice. Inculpata Soloviova Larisa i-a răspuns că pentru cantitatea de care are nevoie, urmează să-i dea suma de 7000 lei. Ambii s-au înțeles că banii urmează să fie transmiși la altă dată, ulterior, camionul încărcat cu cherestea în volum de 2,7 m³, a părăsit teritoriul întreprinderii, fără a fi prezentate la pază în momentul ieșirii de pe teritoriu careva acte în acest sens.

Astfel, instanța de apel a conchis că inculpata care avea în obligațiunile sale să exercite conștiințios obligațiile de muncă și anume să primească și să elibereze marfa în baza actelor eliberate de contabilitate a „STILHOL” SRL, cu achitarea în contabilitatea „STILHOL” SRL, marfa care a fost încredințată ei de către angajator și folosindu-se de situația sa de serviciu, a comis delapidarea averii străine.

În continuare, instanța de apel a notat că nu poate ține cont de declarațiile inculpatei Soloviova Larisa, care în cadrul ședinței primei instanțe a susținut că camionul parvenit din Ucraina, condus de Muntean Viorel, avea surplus de marfă 2,73 m³, or, din declarațiile martorului Muntean Viorel rezultă că inculpata a vândut cherestea 2,73 m³ pentru suma de 7000 lei, fără a fi perfectate actele necesare în acest sens. Faptul că inculpata a depus declarații neveridice se confirmă și prin

explicația acesteia, dată directorului „STILHOL” SRL, după ce camionul cu marfă a fost reîntors pe teritoriul întreprinderii de către directorul adjunct, Solomon Mihail, potrivit căreia inculpata a indicat că șoferul camionului a solicitat ca cheresteaua importată din Ucraina să fie înlocuită cu cheresteaua uscată în volum de 2,73 m³, ce se afla pe teritoriul depozitului.

Tot aici, instanța de apel a relatat că urmează să se rețină declarațiile inculpatei din cadrul urmăririi penale, date în calitate de învinuit din 13.12.2013, unde a declarat că după ce a fost descărcat camionul, șoferul a rugat-o să schimbe 2,7 m³ de lemn umed pe 2,7 m³ lemn uscat.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că faptele date denotă evident și clar că declarațiile inculpatei date în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședinței primei instanțe sunt opuse, din care considerent, instanța de apel le-a apreciat ca fiind declarative și înaintate în vederea absolvirii de răspundere penală pentru fapta incriminată.

Instanța de apel a mai respins și declarația inculpatei Soloviova Larisa care a menționat că directorul adjunct al „STILHOL” SRL, Solomon Mihail a fost înștiințat de către ea însăși, de faptul că șoferul a solicitat ca lemnul umed să fie înlocuit cu lemnul uscat. În acest sens, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Solomon Mihail, care a relatat că a văzut camionul care se încărca cu cherestea, dar nimeni nu s-a apropiat să achite marfa și să scrie bon, iar ulterior camionul a părăsit teritoriul întreprinderii și a fost întors de către acesta. La acest capăt, instanța de apel a relatat că urmează de a se lua în considerare că bonul de eliberare a mărfii se eliberează de către managerul de vânzări, fapt confirmat prin declarațiile martorului Plugaru Tatiana, iar șoferul Muntean Viorel nu avea careva acte pe aceste 2,7 m³ cherestea, ceea ce denotă că pe marfa în volum de 2,7 m³ de cherestea nu a fost eliberat bon de persoana responsabilă în acest sens.

Subsidiar, instanța de apel a punctat că cele indicate mai sus, relevă evident și elocvent că inculpata Soloviova Larisa folosindu-se de situația de serviciu și având răspundere materială deplină pentru mărfurile care au fost încredințate acesteia în legătură cu funcția sa, ilegal a eliberat lui Muntean Viorel din depozitul „STILHOL” SRL, marfă de cherestea în volum de 2,7 m³, fără a avea careva acte de achitare a acesteia și fără a fi eliberate acte de eliberare din depozit a bunului.

Instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reîncadrat acțiunile inculpatei Soloviova Larisa de la alin. (4) art. 191 Cod penal la alin. (2) lit. d) art. 191 Cod penal, excluzând din învinuire episodul cu inventarierea.

Astfel, instanța de apel a specificat că potrivit rechizitoriului, inculpata Soloviova Larisa a fost învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită în proporții mari.

La baza învinuirii înaintate inculpatei Soloviova Larisa, acuzatorul de stat s-a axat pe procesul-verbal din 03 iunie 2013, privind inventarierea mărfurilor la depozitul „STILHOL” SRL, în baza căruia s-a constatat neajuns la întreprindere în suma totală de 97984 lei, ceea ce constituie proporții mari.

La acest capăt de acuzare, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat și justificat a conchis că acțiunile inculpatei Soloviova Larisa urmează a fi recalificate din art. 191 alin. (4) Cod penal în art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, or, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a confirmat prin probe pertinente și concludente delapidarea averii „STILHOL” SRL în sumă de 97984 lei, anume de către inculpată.

În acest context, instanța de apel a menționat că, deși inculpata a activat în calitate de depozitar la „STILHOL” SRL, la întreprinderea respectivă a mai activat încă un depozitar - Postică Sergiu, iar cheia de la depozit se păstra în sertarul din oficiul lui Solomon Mihail, fapt confirmat de martorul Postică Sergiu, care a declarat în ședința primei instanțe că cheile de la depozit le putea deține el însuși și Solomon Mihail, precum și că acestea se păstrau în sertarul din oficiul ultimului, ceea ce denotă că accesul la depozitul unde se depozita marfa au avut mai multe persoane, iar organul de urmărire penală nu a prezentat dovezi ce ar confirma că doar inculpata a avut acces la depozitul întreprinderii.

Mai mult, instanța de apel a constatat că atât din declarațiile inculpatei Soloviova Larisa, cât și a martorului Postică Sergiu se confirmă că aceștia lucrau pe rând, peste o sâmbătă și ambii aveau acces la marfa din depozit.

În al doilea rând, instanța de apel a remarcat că pe parcursul efectuării inventarierii de către comisia formată din membrii „STILHOL” SRL, depozitul nu a fost sigilat în acest scop, întreprinderea activând în regim normal de lucru. În acest context, instanța de apel a făcut referire la declarațiile martorului Plugaru Tatiana care a declarat că în timpul inventarierii depozitul lucra și în locul inculpatei a fost numit Postică Sergiu.

La fel, instanța de apel a specificat că ține cont de declarațiile specialistului în audit Zaharenco Irina, care a relatat că inventarierea la „STILHOL” SRL a fost efectuată cu încălcarea Regulamentului cu privire la efectuarea inventarierii și nu s-a ținut cont de ordinul Ministrului de Finanțe nr. 60 din 29.05.2012 privind inventarierea.

Astfel, s-a indicat că după finisarea inventarierii, rezultatul se reflectă în procesul-verbal, care se semnează de către toți membrii și de către persoana responsabilă material, de către contabilul care ține evidența și depozitarul, în ordinul emis de conducătorul „STILHOL” SRL, nu este indicată data și ora începerii inventarierii, nu este indicat locul și termenul efectuării inventarierii și nu corespunde Regulamentului cu privire la efectuarea inventarierii.

La fel, instanța de apel a relatat că în procesul-verbal din 03.06.2013(f.d. 23, vol. I), nu este indicat rezultatul inventarierii, care trebuie să corespundă vinovăției persoanei material responsabile de neajunsurile constatate.

Potrivit pct. 15 din ordinul nr. 60 din 29.05.2012 cu privire la aprobarea Regulamentului privind inventarierea „*în componența comisiei de inventariere nu se includ gestionarii depozitelor supuse inventarierii și contabilii care țin evidența subdiviziunii respective, cu excepția microentităților*”.

Instanța de apel a mai notat că contrar acestor prevederi, contabilul întreprinderii „STILHOL” SRL a participat în calitate de membru a comisiei de inventariere, fapt dovedit prin ordinul nr. 31 din 29.05.2013 privind efectuarea inventarierii și procesul-verbal din 03.06.2013, fapt confirmat prin semnătura contabilului Plugaru Tatiana.

Totodată, s-a reținut că specialistul în audit, Zaharenco Irina a mai relatat că, în documentul de la (f.d. 60, vol. I) există divergențe în cifrele din inventariere și evidența contabilă a persoanei juridice „STILHOL” SRL, astfel există o eroare de calcul sau în datele contabile, iar încălcările și neajunsurile admise la efectuarea inventarierii și la totalizarea rezultatelor acesteia, pot duce la rezultatele incorecte a inventarierii.

Instanța de apel a mai stabilit că este corectă aprecierea primei instanțe privind declarațiile martorului Levițchi Eugeniu, or, deși acesta a fost membrul al comisiei de inventariere și a semnat procesul-verbal din 03.06.2013 de efectuare a inventarierii, s-a dovedit în ședința primei instanțe, prin probele verificate și în instanța de apel, că martorul în cauză nu a participat la efectuarea nemijlocit a controlului de inventariere a bunurilor ce se aflau în gestiunea inculpatei Soloviova Larisa, deoarece acesta pe perioada 25.05.2013 - 10.06.2013, nu s-a aflat pe teritoriul R. Moldova, fapt confirmat prin informația eliberată de Departamentul Poliției de Frontieră din 02.03.2015 (f.d. 42, vol. II).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță la recalificarea acțiunilor inculpatei, s-a bazat pe motive întemeiate, punând la dubii corectitudinea și veridicitatea rezultatelor inventarierii efectuate la depozitul gestionat de inculpata Soloviova Larisa și că s-a constatat cu certitudine că inventarierea în cauză a fost efectuată cu încălcarea Ordinului nr. 60 din 29.05.2012 cu privire la aprobarea Regulamentului privind inventarierea, iar în cadrul cercetării judecătorești vinovăția inculpatei Soloviova Larisa în săvârșirea infracțiunii privind delapidarea averii străine în sumă de 97 984 lei nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În continuare, instanța de apel a respins și solicitarea inculpatei Soloviova Larisa de a fi achitată de sub învinuirea imputată, că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii, indicând în acest sens că sunt prezente toate elementele constitutive ale

infracțiunii constatate de prima instanță pe episodul cu 2,7 m³ cherestea din 28 mai 2013.

Astfel, instanța de apel a atestat că în speță, latura obiectivă se manifestă prin faptul că până la momentul săvârșirii infracțiunii, făptuitorul are calitatea de deținător legitim al bunurilor altuia, adică inculpata Soloviova Larisa dispunea legal de marfa de cherestea în virtutea funcției sale, aceasta avea obligația de a elibera marfa în baza documentelor eliberate de contabilitatea întreprinderii „STILHOL” SRL. În urma realizării mărfii către Muntean Viorel cu scop de a obține profit, întreprinderii i s-a cauzat un prejudiciu, iar urmările prejudiciabile au legătura cauzală cu fapta comisă de inculpată.

Instanța de apel a mai relatat cu privire la latura subiectivă, că inculpata Soloviova Larisa a avut intenție directă de a realiza marfa care nu-i aparține contra plata mijloacelor bănești, care urma să le primească direct de la șoferul Muntean Viorel, deși știa cu certitudine că mai întâi de toate pentru a primi marfa, clientul urmează să achite costul acesteia în contabilitatea întreprinderii și să primească acte privind eliberarea mărfii de către depozitar, din care considerent, a fost apreciată critic afirmația inculpatei precum că nu a avut loc o însușire fără echivalent a acestor scânduri.

Totodată, au fost apreciate ca nefondate și argumentele inculpatei precum că ultima cunoștea faptul că este imposibil de a sustrage careva bunuri de pe teritoriul întreprinderii, deoarece la ieșire este pază și teritoriul firmei este permanent sub vizorul camerei video. În acest sens, instanța de apel a remarcat că autocamionul încărcat cu cherestea în volum de 2,7 m³ a ieșit de pe teritoriul întreprinderii, fără a dispune de careva acte și fără a fi verificat de pază, la ieșire de pe teritoriul întreprinderii, acesta a fost stopat de către Solomon Mihail în afara teritoriului întreprinderii.

Referitor la alegația inculpatei cu privire la faptul că acțiunile acesteia puteau fi încadrate ca samavolnicie contravențională, suma pagubei necauzând daune în intereselor ocrotite de lege persoanei juridice, instanța de apel a specificat că infracțiunea de delapidare are ca element constitutiv latura obiectivă care este acțiunea făptuitorului, intenționată de a obține mijloace bănești în urma acțiunii de înstrăinare a bunurilor transmise în gestiune, iar samavolnicia este exercitarea unui presupus drept legal, adică persoana își exercită un drept presupus a fi legal, deși nu avea acest drept. În cazul dat, instanța de apel a atestat că important este dreptul de gestiune asupra bunurilor, care se specifică inițial în cadrul încheierii raportului de serviciu sau în cazul în care persoana obține bunul în gestiune, ceea ce denotă că acțiunile inculpatei Soloviova Larisa nu întrunesc elementele constitutive ale contravenției.

Cu referire la argumentele din apel privind pedeapsa aplicată inculpatei Soloviova Larisa, instanța de apel a reținut că sunt nefondate, deoarece prima instanță corect a ținut cont de cerințele art. 61, 75, 76 Cod penal, și anume de faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante, iar ca circumstanță atenuantă se evidențiază că inculpata anterior nu a fost atrasă la răspundere penală, este caracterizată pozitiv și că corectarea și reeducarea inculpatei Soloviova Larisa este posibilă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând în acest sens că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- instanța de apel a apreciat eronat și formal probele și circumstanțele cauzei penale și nu a ținut cont de legea materială pe care a interpretat-o greșit;

- în acțiunile inculpatei Soloviova Larisa se conțin elementele infracțiunii art. 191 alin. (4) Cod penal, fapte ce se dovedesc prin declarațiile reprezentantului „STILHOL” SRL, Brînzan Petru, declarațiile martorilor Solomon Mihail, Postică Sergiu, Plugaru Tatiana, Levițchi Eugeniu, Munteanu Viorel, declarațiile specialistului în audit Zaharcenco Irina, precum și probele scrise administrate în cauza penală;

- instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că versiunea înaintată de inculpata Soloviova Larisa nu s-a confirmat, mai mult ca atât poziția adoptată de inculpată contravine probelor cercetate;

- la urmarea prejudiciabilă care trebuie să survină în rezultatul comiterii infracțiunilor care constituie delapidare, se reține necesitatea constatării unui prejudiciu efectiv, a existenței legăturii cauzale dintre rezultatul prejudiciabil și acțiunile incluse în elementul material al laturii obiective a infracțiunii. În acest caz prejudiciul material efectiv cauzat persoanei juridice „STILHOL” SRL a fost calculat ca urmare a inventarierii efectuate de către comisia de inventariere și a verificării procesului-verbal de inventariere în contabilitatea întreprinderii. Astfel, faptele inculpatei Soloviova Larisa și legătura de cauzalitate dintre acestea cu urmările, rezidă din inventarierea bunurilor aflate în gestiunea depozitarului Soloviova Larisa și verificarea ulterioară a actului de inventariere în contabilitatea întreprinderii pentru verificarea mărfurilor existente în depozit, dar și a documentelor fiscale stabilindu-se, astfel, suma totală a neajunsurilor;

- este adevărat că existența actelor materiale de sustragere comise de către inculpata Soloviova Larisa nu au fost stabilite prin probe directe, însă, în cauză sunt incidente un șir de probe indirecte, care coroborate, fundamentează învinuirea adusă;

- instanțele în mod corect au enunțat în conținutul actelor emise elementele laturii subiective și obiective ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 191 Cod penal, însă în mod eronat le-au apreciat;

- instanțele de judecată au omis că inculpata Soloviova Larisa a avut în gestiunea și administrarea sa conform atribuțiilor de serviciu, bunurile materiale și anume urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu și funcției deținute acestea au fost însușite, delapidarea averii încredințate poate avea loc atât prin însușire și folosirea după intențiile proprii, cât și prin irosirea ei, consumare, cheltuire, dăruire altor persoane fără restituirea echivalentului în natură sau în bani;

- conform probelor cercetate, s-a dovedit că inculpata Soloviova Larisa avea acces la acele bunuri, dânsa întocmea dările de seamă și deci se exclude gestionarea bunurilor de alte persoane, cu atât mai mult că în această perioadă cazuri de sustragere nu au avut loc, conform probelor cercetate s-a dovedit că doar cu câteva luni înainte, fiind efectuată inventarierea, nu s-a constatat lipsa cărorva bunuri materiale, inculpata Soloviova Larisa a confirmat prin semnătura sa acest fapt;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel și motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.

6.2. Inculpata Soloviova Larisa, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și solicită casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată de sub învinuirea imputată, din motiv că în acțiunile ei nu sunt întrunite elementele infracțiunii, invocând în acest sens că:

- decizia instanței de apel nu curpinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- constatarea instanței de apel din pct. 20-23 a deciziei, contravine faptei constatate în sentința primei instanțe, în privința masei de lemn care a fost delapidată, lemn umed adus din Ucraina sau uscat de pe teritoriul întreprinderii, astfel era necesar de a casa sentința în partea descriptivă, și urma să se constate o nouă faptă criminală, considerată ca fiind dovedită, or rămâne nestabilit care lemn a fost delapidat, cel umed adus din Ucraina sau cel uscat de pe teritoriul întreprinderii, care era costul acestui lemn, cine l-a încărcat și la ordinul cui;

- lipsesc elementele infracțiunii, și anume latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii, deoarece intenția inculpatei nu a fost de a delapida 2,7 m³ de cherestrea, nu a avut loc o însușire fără echivalent a acestor scânduri, fiind dovedit că Muntean Viorel trebuia să plătească prețul mărfii în sumă de 7000 lei peste câteva zile și suma

dată avea să fie dată de inculpată în contabilitate, deoarece ea răspundea material pentru bunurile primite la depozit. Inculpata cunoștea că e imposibil de a sustrage, însuși careva bunuri de pe teritoriul întreprinderii, deoarece la ieșire este pază, teritoriul întreprinderii este supravegheat video, iar directorul adjunct Solomon Mihail era de față și fără permisiunea acestuia nu putea ieși nimeni de pe teritoriul întreprinderii;

- martorul Solomon Mihail a confirmat în ședința de judecată că șoferul la reținere a declarat că a luat lemnul cu acordul inculpatei și trebuia peste câteva zile să-i achite costul acestora, precum și martorul Postică Sergiu a declarat că a fost o înțelegere între șofer și inculpata Soloviova Larisa, dar nu cunoaște dacă șoferul i-a achitat inculpatei careva bani;

- probe cu privire la intenția inculpatei de a însuși definitiv suma de 7000 lei nu au fost administrate;

- inculpata recunoaște că nu a acționat conform ordinii stabilite și că a exercitat un drept presupus arbitrar, iar acțiunile ei urmau a fi încadrate doar ca o samovolnicie contravențională;

- a avut loc o însușire vremelnică a bunului încredințat inculpatei, astfel lipsește infracțiunea de delapidare a bunului.

7. La recursul ordinar declarat de către inculpata Soloviova Larisa, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință reprezentantul părții vătămate „STILHOL” SRL, directorul Holban Ion, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia și admiterea recursului ordinar declarat de procuror.

Astfel, indică că deși au fost aduse probe concludente referitor la legătura cauzală dintre acțiunile inculpatei Soloviova Larisa și prejudiciul cauzat întreprinderii, instanțele de judecată nu le-au luat în considerare, ori anume inculpata Soloviova Larisa, care a semnat un contract de răspundere materială deplină individuală era responsabilă de integritatea conținutului depozitului și nu este motivată concluzia instanțelor referitor la faptul că acces la depozit aveau mai multe persoane și nu i se poate incrimina inculpatei fapta comisă.

Mai invocă că inculpata Soloviova Larisa fiind responsabilă de integritatea bunurilor urma să țină la păstrare cheile depozitului și să nu permită accesul altor persoane la acestea.

La fel, solicită să se rețină că în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu inculpata Soloviova Larisa a admis o lipsă de marfă la depozit în sumă totală de 97984 lei, sumă ce a fost constatată în urma inventarierii mărfurilor de la depozit.

Prin urmare, concluzionează că la soluționarea cauzei penale instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia din referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele-temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, în privința criticilor recurentului, precum că instanța de apel a apreciat eronat și formal probele, circumstanțele cauzei și nu a ținut cont de legea materială pe care a interpretat-o greșit și că instanțele corect au enunțat elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 191 Cod penal, însă le-au apreciat eronat, Colegiul penal conchide că nu pot fi acceptate, or prin aceste motive se manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, însă se notează că asemenea alegații nu cad sub incidența temeiurilor de declarare a recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, or conform dispozițiilor acestui articol, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu poate da o nouă apreciere probelor administrate în speță, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței

de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei.

La fel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*” Colegiul penal constată că acesta este declarativ, fără a fi susținut de careva argumente convingătoare nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor chestiunilor relevante invocate în apelul declarat de procuror, întemeindu-și soluția de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe, prin care inculpata Soloviova Larisa a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive întemeiate de a interveni în decizia contestată.

Cît privește temeiului de recurs indicat de recurent, stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul penal atestă că nu și-a găsit confirmarea în cauza dată, or instanțele de judecată au încadrat juridic corect fapta confirmată prin probe, comisă de inculpata Soloviova Larisa în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar nu în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, după cum a solicitat partea acuzării în actul de învinuire, soluție ce a fost întemeiată just pe cumulul de probe administrat, cercetat de prima instanță și verificat de instanța de apel, apreciat prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, or ambele instanțe de judecată întemeiat au reținut că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente, ce ar fi înlăturat toate dubiile privind vinovăția inculpatei Soloviova Larisa și pe episodul în care la persoana juridică „STILHOL” SRL, în urma inventarierii efectuate a fost depistat la depozitul aflat în administrarea inculpatei un neajuns în mărime de 97984 lei, iar temei de a pune la îndoială această constatare nu s-a identificat de instanța de recurs ordinar.

În continuare, ce ține de alegațiile recurentului invocate în susținerea acestui temei de recurs, precum că în acțiunile inculpatei Soloviova Larisa se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, ce se dovedește prin

declarațiile martorilor și a probelor scrise administrate de partea acuzării, iar prejudiciul material efectiv cauzat întreprinderii „STILHOL SRL” a fost calculat ca urmare a inventarierii efectuate de către comisia de inventariere consemnate în procesul verbal de inventariere, fiind dovedită legătura de cauzalitate dintre urmarea prejudiciabilă și acțiunile inculpatei Soloviova Larisa, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, or prima instanță în sentință (f.d. 111, 112, vol. II), precum și instanța de apel în decizie (f.d. 167-168, vol. II) s-au expus detaliat asupra acestor aspecte invocate de procuror și în prezentul recurs ordinar, și just au recalificat acțiunile inculpatei Soloviova Larisa din art. 191 alin. (4) în art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, nefiind dovedită prin probe concludente, pertinente și veridice vinovăția inculpatei Soloviova Larisa în depistarea neajunsului de bunuri în valoare de 97984 lei, reținând în acest sens că la depozitul în care se păstrau bunurile ce erau în gestiunea inculpatei Soloviova Larisa au avut acces mai multe persoane, fapt confirmat prin declarațiile din prima instanță a martorilor Solomon Mihail (f.d. 234, verso, vol. I), Postică Serghei (f.d. 241, vol. I), Levițchi Eugeniu (f.d. 3, verso, vol. II), verificate de instanța de apel și consemnate în procesul verbal al ședinței de judecată (f.d. 148), iar inventarierea a fost efectuată cu încălcări, ce a fost confirmat prin declarațiile specialistului în audit Zaharenco Irina, iar probe în înlăturarea dubiilor privind vinovăția inculpatei Soloviova Larisa în acest capăt de acuzare, nu au fost aduse de către partea acuzării, argumente pe care instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește.

Subsidiar, Colegiul penal invocă că soluția primei instanțe de recalificare a faptei săvârșite de inculpata Soloviova Larisa din art. 191 alin. (4) Cod penal în art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, menținută prin decizia instanței de apel, s-a întemeiat corect pe cumulul de probe administrate la cauza penală, verificate prin prisma art. 100, 101 Cod de procedură penală, care nu au fost suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatei Soloviova Larisa în comiterea delapidării averii străine în proporții mari, or instanțele de judecată au ținut cont de prevederile art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că: *„instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii”*, precum și de prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, care stabilește că *„concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului”*, iar la prezenta cauza penală de către instanțele ierarhic inferioare just s-a constatat că nefiind administrate probe incontestabile, care ar fi confirmat vinovăția inculpatei și ar fi eliminat dubiile rezonabile în privința comiterii de către aceasta a infracțiunii imputate și în capătul de acuzare privind lipsa bunurilor depistată în urma inventarierii efectuată la

depozitul persoanei juridice „STILHOL” SRL, or după cum a statuat CtEDO în hotărârea sa în cauza Capeau c. Belgiei din 13 ianuarie 2005, „*în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punct de vedere al art. 6 § 2 și obligă, inter alia ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării...*”.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpata Soloviova Larisa:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal atestă că din textul recursului declarat rezultă că recurentul își manifestă dezacordul și cu încadrarea juridică a faptei, ce cade sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele-temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază concluzia și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, precum și alegațiile recurentului aduse în susținerea acestui temei, precum că concluzia instanței de apel din pct. 20-23 a deciziei instanței de apel contravine faptei constatate de prima instanță, astfel instanța de apel urma să caseze sentința și să constate o nouă faptă criminală, Colegiul penal atestă că nu se confirmă, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, or după cum rezultă din decizia instanței de apel în pct. 20-23, sunt descrise și analizate circumstanțele în care a fost săvârșită fapta de delapidare a averii străine comisă de către inculpata Soloviova Larisa, coroborată cu declarațiile acesteia, ce nu poate fi apreciat că o omisiune a instanței de apel de a motiva soluția sa, nefiind admisă de către instanța de apel nici o eroare de fapt după cum invocă recurentul, deoarece circumstanțele analizate de instanța de apel au reieșit din cumulul de probe administrat, cercetat în prima instanță și verificat în instanța de apel, apreciat corect prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, iar temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel în această parte nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

În privința temeiului indicat de recurent, stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că în acțiunile inculpatei Soloviova Larisa nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, din motiv că lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii, deoarece

inculpata nu a avut intenția de a delapida bunurile – 2,7 m³ de cherestrea și de a însuși contravaloarea lor, or în urma înțelegerii cu martorul Muntean Viorel urma peste câteva zile să-i achite contravaloarea acestor bunuri, suma de bani pe care urma să o introducă în casieria întreprinderii, Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu se confirmă prin probe pertinente, iar alegațiile aduse în argumentarea incidentei acestui temei, sunt inadmisibile, or instanța de apel în decizia sa în pct. 17-24, 34-35, s-a expus motivat și detaliat asupra prezenței elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, în acțiunile inculpatei Soloviova Larisa.

La fel, instanța de recurs ordinar reține că argumentele instanțelor de judecată privind soluția de condamnare a inculpatei Soloviova Larisa în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, au rezultat corect în urma aprecierii cumulului de probe administrat, cercetat de prima instanță și verificat de instanța de apel, descris în pct. 9-16, a deciziei instanței de apel, menționate și în pct. 5 a prezentei decizii, ce au fost apreciate corect de instanțele de judecată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar temeiuri de a pune la îndoială această constatare a instanțelor ierarhic inferioare nu se identifică de instanța de recurs ordinar, argumentele cărora, în virtutea corectitudinii lor, pentru a evita repetări inutile le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din Convenție, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Subsidiar, Colegiul penal invocă că în speță infracțiunea de comiterea căreia a fost recunoscută vinovată inculpata Soloviova Larisa, prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, s-a consumat din momentul în care autocamionul a ieșit de pe teritoriul întreprinderii cu încărcătura de masă lemnoasă, adică momentul când făptuitorul a avut posibilitatea reală de a dispune de bunurile obținute prin delapidare.

Cât privește, alegațiile recurentului ce își manifestă dezacordul cu încadrarea juridică a faptei în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, dar nu în temeiul art. 335 Cod contravențional, ca samovolnicie contravențională, ce cad sub incidența temeiului neindicat de recurent, prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or instanța de apel corect s-a expus în privința acestui fapt în pct. 36 a deciziei sale, argumentare ce este în coroborare cu

circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe analizat în prezenta cauză penală, astfel se stabilește că fapta inculpatei Soloviova Larisa a fost încadrată juridic corect în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanțele de judecată este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către inculpata Soloviova Larisa, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2016, în cauza penală privind-o pe **Soloviova Larisa XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 iulie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin